

ΕΨΙΛΟΝ
799 06.08.06

ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΕΣ
ΔΟΛΑΡΙΟ

**Ποιοι και πώς «βοηθούν»
τους αμερικανούς τουρίστες
να αφήνουν συνάλλαγμα
στα μαγαζιά της Αθήνας**

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ
Ο ΝΕΟΣ ΣΟΥΠΕΡΜΑΝ
Ο Μπράντον Ράουθ
δεν φοβάται την κατάρα
του υπερήρωα

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΓΓΕΛΩΝ

Ραντεβού με τις μητέρες
που εξαναγκάζονται να πουλήσουν
τα παιδιά τους στην Ελλάδα

ΑΙΓΑΙΟ: ΠΟΛΗ ΔΙΑΣΠΑΡΤΗ

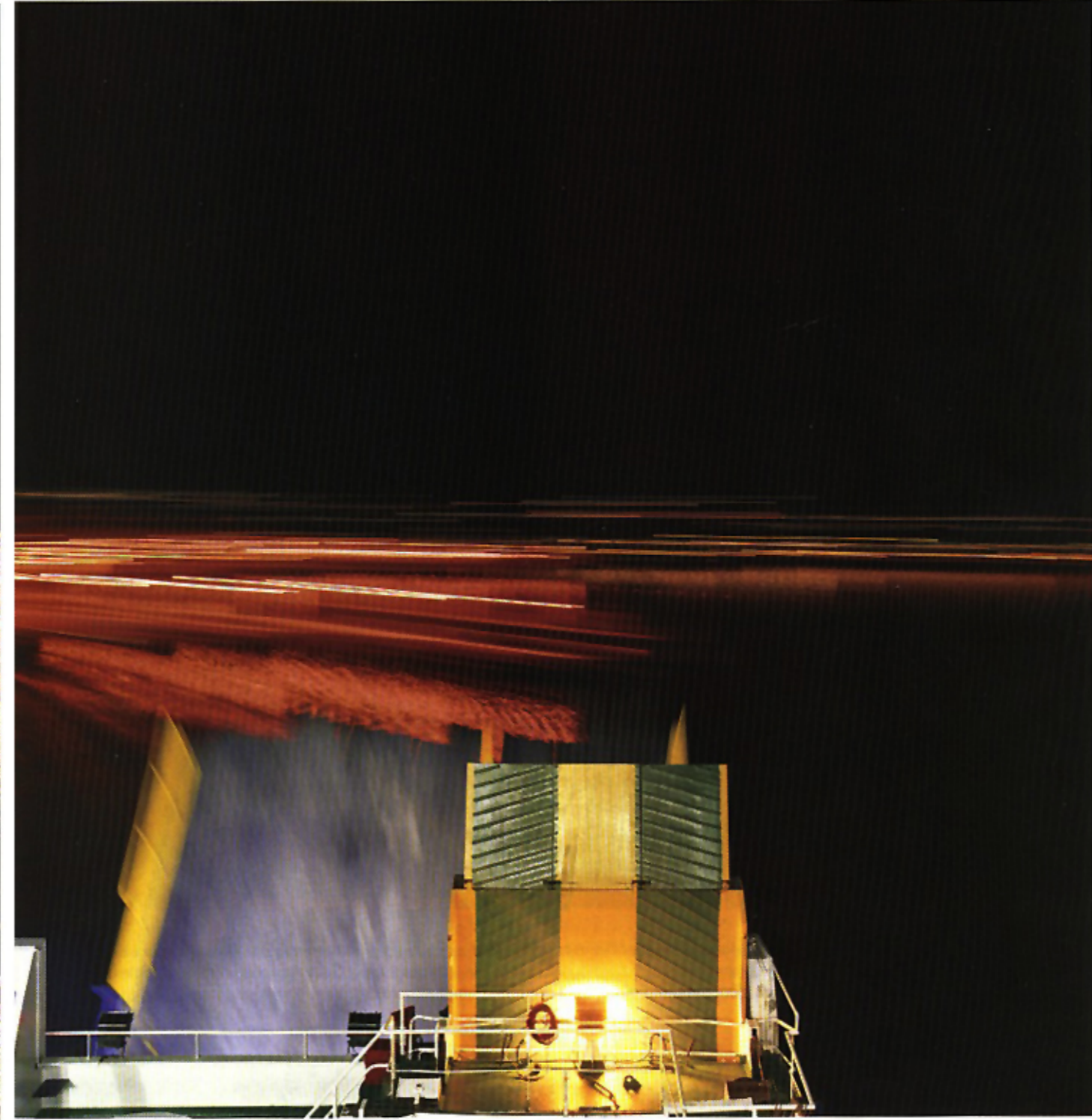
Ενα ταξίδι εικόνων με το φωτογραφικό φακό που «σημαδεύει» τη θάλασσα από το κατάστρωμα του πλοίου

Κείμενο: ΒΑΣΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, φωτ.: ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ

Το Αιγαίο της ζωής μας, ιδωμένο από μια φρέσκια οπτική, αυτή της διάσπαρτης πόλης που αποτελείται από κάθε είδους πλεούμενα. Με πυξίδα αυτή την πρωτότυπη σύλληψη, οι φωτογραφίες δυο ελλήνων δημιουργών-συνεργατών του ΕΨΙΛΟΝ, του Σπύρου Στάβερη (τις παρουσιάσαμε στο προηγούμενο τεύχος) και του Στράτου Καλαφάτη, που φιλοξενούνται σ' αυτές τις σελίδες, ακολούθησαν τ' αχνάρια των θαλάσσιων οδών του Αρχιπελάγους, και ετοιμάζονται τώρα να «πιάσουν λιμάνι» στη Βενετία, στην Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής, τον Σεπτέμβριο.

**Κολόνες, σίδερο, φουγάρα,
κάγκελα. Όλα τα στοιχεία που
παραπέμπουν στην υδάτινη πόλη
του Αιγαίου πελάγους είναι εδώ.**

«Το Αιγαίο όπως φαίνεται από το πλοίο», αυτό είναι το θέμα που ανέλαβε να συλλάβει με το φακό του ο Καλαφάτης. Η ατμόσφαιρα των εικόνων του απέχει πολύ από τον ρομαντισμό που έχουμε συνηθίσει στις τουριστικές καρτ ποστάλ, είναι σχεδόν «αστική». Είναι το Αιγαίο μέσα από τα μάτια των κατοίκων του, με την ομορφιά που, αν τη βιώνεις καθημερινά, παύει να σε εκπλήσσει, γίνεται λίγο δεδομένη...

Οι επιμελητές της ελληνικής συμμετοχής, αρχιτέκτονες Κατερίνα Κοτζιά, Ηλίας Κωνσταντινόπουλος, Λόης Παπαδόπουλος και Κορίνα Φιλοξενίδου, είδαν στο αρχιπέλαγος του Αιγαίου ένα αστικό τοπίο, μια πόλη διασπαρμένη στο χάρτη, με θαλάσσιες διόδους, χαρακτηρισμένη από τη φυσική της γεωγραφία και ανθεκτική στο πέρασμα του χρόνου.

Ενας υπέροχος συμβολισμός επιθυμίας. Ασπρα καράβια τα όνειρά μας... Η ζωή που ζούμε κι αυτή που θα θέλαμε να ζούμε, ο εγκλωβισμένος μας εαυτός που λαχταράει την ελευθερία, το παράθυρο που ανοίγει στον κόσμο, όλα τα εκφράζει αυτή η αντίθεση ανάμεσα στα μουντά, υγρά σίδερα του πλοίου και στο Αιγαίο που αγαπάμε, αυτό που απλώνεται γύρω μας.

Αδειο το κατάστρωμα, γίνεται σχεδόν βιομηχανικό τοπίο, που το σώζει μόνο το μπλε χρώμα της θάλασσας που το περιβάλλει.

«...η υπόσχεση μιας άλλης μετάπολης, προσηλωμένης στο πρόταγμα της ελευθερίας», γράφουν οι σημειώσεις για την έκθεση. Αν βρίσκεσαι στο πλοίο που σαλπάρει για το Αιγαίο, δεν σκέφτεσαι φυσικά διόλου τη μετάπολη. Το πρόταγμα της ελευθερίας όμως, το νιώθεις στο πετοί σου. Μπρος σου είναι το ανοικτό πέλαγος, έρμαιο του μελετητού, κι εσύ ελεύθερος, έχεις δραπετεύσει, έστω για λίγο, από τη δική σου «μετάπολη».

Ο δημιουργός προσεγγίζει το θέμα αφαιρετικά. Για να αναδείξει το «υδάτινο άστυ», έχει απαλείψει με χειρουργική ακρίβεια τους «αστούς».

σχέδον βιομηχανικό τοπίο που
Η γεωμετρία έχει εδώ ρόλο πρωταγωνιστικό: Πάνω στο κατάστραμα του καραβιού ο κίτρινος κύκλος σηματοδοτεί τη θέση του ελικοπτερίου που ελπίζεις να μη χρειαστεί να προσεγγίσει. Στην απέναντι σελίδα, και πάλι το τέλει σχήμα του κύκλου, αυτή τη φορά πάνω στην ασάλευτη επιφάνεια του νερού. Στο βάθος, ξεπροβάλλει το νησί. Επιτέλους, φτάνεις!

Το project για την Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, που διοργανώνει η Γενική Διεύθυνση Σύγχρονου Πολιτισμού του Υπουργείου Πολιτισμού, προτείνει την υπαρκτή δομή κατοίκησης του Αιγαίου ως μια επίκαιρη, εναλλακτική μορφή αστικότητας. Το διαχρονικό τοπίο του Αιγαίου, ως το άστυ του μέλλοντος;